

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

van 3 maart 2020 met nummer RvVb-UDN-1920-0642
in de zaak met rolnummer 1920-RvVb-0189-UDN

Verzoekende partij	de heer Stefan VANCAMPENHOUT vertegenwoordigd door advocaat Pieter JONGBLOET met woonplaatskeuze op het kantoor te 3010 Leuven, Oude Diestsesteenweg
Verwerende partij	de provincie VLAAMS-BRABANT vertegenwoordigd door de deputatie van de provincieraad
Tussenkommende partij	het college van burgemeester en schepenen van de gemeente ZEMST

I. BESTREDEN BESLISSING

De verzoekende partij vordert met een aangetekende brief van 24 februari 2020 de schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de tenuitvoerlegging van de beslissing van de verwerende partij van 19 september 2019.

De verwerende partij heeft het administratief beroep van de verzoekende partij tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Zemst van 29 april 2019 niet ingewilligd.

De verwerende partij heeft aan de aanvrager een omgevingsvergunning verleend onder voorwaarden voor *“het aanleggen van een bufferbekken naar aanleiding van rioleringswerken”* op het perceel gelegen te Ambroossteenweg zn, 1980 Zemst, met als kadastrale omschrijving afdeling 2, sectie B, 26 K.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De tussenkommende partij verzoekt met een aangetekende brief van 27 februari 2020 om in de procedure tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid tussen te komen.

De verwerende partij dient een nota met opmerkingen over de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid in en het administratief dossier. De argumentatie van de tussenkommende partij over de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid is vevat in haar verzoekschrift tot tussenkomst.

De kamervoorzitter behandelt de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid op de openbare zitting van 2 maart 2020.

Advocaat Joeri LEETEN *loco* advocaat Pieter JONGBLOET voert het woord voor de verzoekende partij.

De verwerende partij verschijnt schriftelijk.

De tussenkomenende partij, hoewel behoorlijk opgeroepen, verschijnt niet op de zitting.

Het decreet van 4 april 2014 betreffende de organisatie en de rechtspleging van sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (DBRC-decreet) en het besluit van de Vlaamse regering van 16 mei 2014 houdende de rechtspleging voor sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (Procedurebesluit) zijn toegepast.

III. FEITEN

De aanvrager dient op 17 oktober 2018 bij het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Zemst een aanvraag in voor een omgevingsvergunning voor *“het aanleggen van een bufferbekken naar aanleiding van rioleringswerken”* op het perceel gelegen te Ambroossteenweg zn, 1980 Zemst, met als kadastrale omschrijving afdeling 2, sectie B, 26 K.

De aanvraag wordt in de bestreden beslissing als volgt omschreven:

“ ...

De aanvraag beoogt de aanleg van een bufferbekken centraal op het perceel op circa 36 m achter de rooilijn. Dit bekken wordt geplaatst in functie van de heraanleg van de Ambroossteenweg. Bij deze werken zal men het bestaande wegprofiel binnen de huidige rooilijn heraanleggen. Aansluitend bij deze werken zal de volledige riolering binnen de werkzone worden vernieuwd en gescheiden. Het hemelwater wordt gescheiden van het afvalwater en via aparte leidingen afgevoerd via een bestaand grachtenstelsel naar de Barebeek.

Teneinde de nodige buffering te voorzien van het hemelwater zal op het betrokken goed een buffer- en infiltratiebekken worden aangelegd met een infiltratieoppervlakte van 790 m² en buffercapaciteit van 1.000 m³. Hier kan het hemelwater worden gebufferd alvorens via een vertraagde afvoer naar de Barebeek over te lopen. Het bekken ligt tussen 1,00 m en 1,30 m onder het bestaande maaiveldniveau.

Oorspronkelijk had het bekken een strakke, rechtshoekige vorm, maar middels een wijzigingslus, ingediend en aanvaard door de gemeente in eerste aanleg; werd de vorm aangepast naar een meer grillige natuurlijke vorm met geleidelijk afhellende wanden. Rondom wordt een randbeplanting aangelegd.

...”

De bestreden beslissing geeft verder aan dat het perceel volgens de bestemmingsvoorschriften van het gewestplan ‘Halle-Vilvoorde-Asse’, vastgesteld met koninklijk besluit van 7 maart 1977 voor de eerste 50 meter achter de rooilijn gelegen is in woongebied en voor het overige gedeelte in agrarisch gebied. Er gelden geen nadere planologische voorschriften.

Tijdens het openbaar onderzoek, georganiseerd van 19 maart 2019 tot en met 17 april 2019, dient de verzoekende partij een bezwaarschrift in.

Het Departement Landbouw en Visserij adviseert op 27 november 2018 gunstig onder voorwaarden.

Het college van burgemeester en schepenen verleent op 29 april 2019 een omgevingsvergunning onder voorwaarden aan de aanvrager.

Tegen die beslissing tekent de verzoekende partij op 7 juni 2019 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

Het Departement Landbouw en Visserij adviseert op 8 juli 2019 nogmaals gunstig onder voorwaarden.

De provinciale omgevingsambtenaar adviseert in zijn verslag van 6 september 2019 om het beroep niet in te willigen en de omgevingsvergunning onder voorwaarden te verlenen.

Na de hoorzitting van 17 september 2019 verklaart de verwerende partij het beroep op 19 september 2019 ongegrond en verleent een omgevingsvergunning onder voorwaarden. De beslissing wordt onder meer als volgt gemotiveerd:

“ ...

c) Planologisch

Het goed is niet gelegen binnen de grenzen van een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg of een ruimtelijk uitvoeringsplan en maakt geen deel uit van een niet vervallen verkaveling. Volgens het gewestplan Halle-Vilvoorde-Asse is het goed voor de eerste 50 m achter de rooilijn gelegen in een woongebied en voor het overige gedeelte in een agrarisch gebied. Artikelen 5 en 11 van het KB van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en de gewestplannen zijn van kracht.

(...)

Het aanleggen van een bufferbekken in functie van de openbare nutsvoorzieningen is niet in strijd met de planologische bestemmingsvoorschriften van het woongebied. In het agrarisch gebied worden dergelijke werken volgens de bestemmingsvoorschriften van het gewestplan niet toegelaten. Volgens artikel 4.4.7 § 2 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening mag echter voor een vergunning voor handelingen van algemeen belang die een ruimtelijk beperkte impact hebben, worden afgeweken van stedenbouwkundige voorschriften of verkavelingsvoorschriften.

Handelingen van algemeen belang kunnen een ruimtelijk beperkte impact hebben vanwege hun aard of omvang, of omdat ze slechts een wijziging of uitbreiding van bestaande of geplande infrastructuur of voorzieningen tot gevolg hebben. In artikel 3 van het Besluit van de Vlaamse Regering tot aanwijzing van de handelingen in de zin van artikel 4.1.1, 5°, artikel 4.4.7, § 2, en artikel 4.7.1, § 2, tweede lid, van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, gewijzigd bij Besluit van de Vlaamse Regering van 20 juli 2012, worden handelingen opgenomen die beschouwd kunnen worden als handelingen van algemeen belang die een ruimtelijk beperkte impact hebben. De aanleg van bufferbekkens met een oppervlakte kleiner dan 1 ha is onder dit artikel opgenomen.

De beroepsindiener is van mening dat de gemeente onvoldoende motiveert waarom het bufferbekken effectief een beperkte impact heeft. Volgens bovengenoemd artikel kan een bufferbekken met een oppervlakte kleiner dan 1 ha een beperkte impact hebben maar is dat niet per definitie zo. De beroepsindiener vreest dat het bufferbekken zal zorgen voor geurhinder en het aantrekken van ongedierte, wat wel degelijk een negatieve impact heeft om de omgeving.

De beperkte impact van de aanvraag wordt onder andere beoordeeld aan de hand van de aard en de omvang van de handelingen. Het bufferbekken ligt centraal op het perceel en heeft in verhouding met de oppervlakte van dit perceel geen overdreven grootte. Er kan voldoende afstand ten opzichte van de zijdelingse perceelsgrenzen bewaard worden. Het bekken wordt aangelegd voor hemelwater en niet voor afvalwater. Hemelwater is van nature zuiver en zal bij goed onderhoud van het bekken niet voor geurhinder of het aantrekken van ongedierte zorgen. Het onderhoud van het bekken is een taak van de gemeente. Zij dient erop toe te zien dat er geen overlast voor de omwonenden kan ontstaan. Het algemeen belang van de aanleg van de aanleg van dit bekken, wat de overstromingsproblematiek op deze plaats kan verlagen, weegt wel degelijk op tegen de persoonlijke belangen van de omwonenden die mogelijks, en zoals hierboven vermeld, beperkte ongemakken van dit bekken kunnen ondervinden. Deze mogelijke negatieve effecten zijn ook enkel voelbaar binnen een beperkte omtrek rond het bufferbekken.

d) Landschappelijke inpassing

Naast de aard en omvang van het project dient ook de ruimtelijke inpassing van het geheel beoordeeld te worden. Het departement Landbouw en Visserij merkt op dat het bufferbekken hoofdzakelijk wordt ingeplant in het agrarisch gebied en in beperkte mate in het woongebied. Men is van mening dat het gedeelte in agrarisch gebied in beroepsmatig landbouwgebruik is. Vanuit landbouwkundig oogpunt zijn er vanuit het departement geen overwegende bezwaren tegen de inplanting van een bufferbekken op het betrokken perceel, maar de inplantingsplaats is niet erg ruimtezuinig gekozen:

'Vanuit agrarisch oogpunt is het optimaler om het bekken in de noordoostelijke hoek van het perceel zo dicht als technisch mogelijk is bij de perceelgrenzen aan te leggen en zoveel als mogelijk in het achterste gedeelte dat op het gewestplan de bestemming woongebied heeft. Op die wijze gebeurt de opvang van het hemelwater zoveel mogelijk binnen dezelfde gewestplanbestemming als die de afstroming van het hemelwater veroorzaakt, namelijk het verharde woongebied. Op die wijze gaat er ook minder ruimte verloren in de vorm van onbruikbare perceelresten en kan een groter deel van het perceel in agrarisch gebruik blijven.'

Het betrokken goed is momenteel niet bebouwd, het is in zijn geheel ingericht als grasland. Het sluit aan bij de bebouwde percelen aan de linker zijde en één bebost perceel aanpalend rechts langs de Ambroossteenweg. Aan de achterzijde paalt het goed aan een dicht beboste strook langs de Barebeek. Het kleine gedeelte van het perceel dat in agrarisch gebied gelegen is betreft nu reeds een reststrook door zijn ingesloten ligging ten opzichte van het feitelijk gebruik. Deze strook vindt niet langer aansluiting bij een groter landbouwgeheel. Het bekken zal een nuttige invulling geven aan deze reststrook en sluit als natuurlijk element aan bij de natuurlijke structuren op de achterliggende percelen. Langs de straat blijft een ruime strook van het woongebied gevrijwaard. De inplanting van het bufferbekken leidt bijgevolg niet tot een ruimtelijke versnippering.

De gemeente koost bewust voor de inplanting van het bekken op 35 m van de straat. Men is van mening dat op die manier een latere bebouwing van het perceel niet wordt gehypothekeerd. De diepte van 35 m is eerder beperkt, maar wanneer er voor het gehele perceel één woonproject komt dat het bufferbekken in het ontwerp als gemeenschappelijke open groene ruimte kan integreren, is het mogelijk langs de straat nog een kwalitatieve ontwikkeling te voorzien. De aanleg van het bufferbekken hypothekeert bijgevolg een mogelijke afwerking van het straatbeeld niet.

Het bufferbekken wordt centraal op het perceel ingeplant. Op de vraag van de beroepsindiener om dit bekken meer in oostelijke richting te verplaatsen kan niet worden ingegaan. Het rechter aanpalend perceel is momenteel bebost. Het is echter gelegen in een vol rood woongebied waardoor het niet uitgesloten is dat ook hier op termijn een woning zal worden gebouwd, op gelijkaardige wijze als links van het goed.

De nieuwe plannen voorzien een groene inkleding van het bufferbekken. Hier merkt het departement Landbouw en Visserij op dat bufferbekkens in agrarisch gebied gewoonlijk niet landschappelijk ingekleed worden omdat bomen en struiken de frequentie van het ruimen onnodig verhogen. De beplanting rond het bufferbekken zorgt enkel voor een visueel scherm ten opzichte van de straat en zal niet als geurbuffer fungeren. Bij een degelijk onderhoud van het bekken wordt er geen geurhinder verwacht. Het bekken is door de ligging op circa 35 m van de straat slechts beperkt zichtbaar vanaf de straat.

Uit bovengenoemde bevindingen is af te leiden dat de ruimtelijke impact van het bekken op zijn omgeving als beperkt beschouwd kan worden, waardoor toepassing kan gemaakt worden van de afwijkingsbepalingen van art. 4.4.7 en een inplanting in het agrarisch gebied kan worden toegestaan.

...”

Dat is de bestreden beslissing.

IV. ONTVANKELIJKHEID VAN DE TUSSENKOMST

De verzoekende partij betwist de ontvankelijkheid van het verzoek tot tussenkomst. Een onderzoek van de ontvankelijkheid van het verzoek tot tussenkomst is evenwel enkel aan de orde indien de voorwaarden om de schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing te bevelen, zijn vervuld. Zoals hierna zal blijken, is dit niet het geval.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT SCHORSING BIJ UITERST DRINGENDE NOODZAKELIJKHEID

De ontvankelijkheid van de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt niet betwist. Een onderzoek van de ontvankelijkheid is enkel aan de orde indien de voorwaarden om de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing te bevelen, zijn vervuld. Zoals hierna zal blijken, is dit niet het geval.

VI. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT SCHORSING BIJ UITERST DRINGENDE NOODZAKELIJKHEID

Op grond van artikel 40, §2, eerste lid DBRC-decreet kan de Raad bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing bevelen op voorwaarde dat er een uiterst dringende noodzakelijkheid wordt aangetoond en dat minstens één ernstig middel wordt aangevoerd dat de vernietiging van de bestreden beslissing op het eerste gezicht kan verantwoorden.

A. Uiterst dringende noodzakelijkheid

Standpunt van de partijen

1.

De verzoekende partij zet onder de titel “*De gevreesde nadelige gevolgen*” het volgende uiteen:

“Zoals in het feitenrelaas aangetoond, zal het aan te leggen bufferbekken gelegen zijn vlak naast de tuin en woning van beroeper. Het kan onmogelijk worden betwist dat beroeper na de aanleg van dit bufferbekken geconfronteerd zal worden met de nodige geurhinder, alsook visuele hinder. Daarenboven zal het bufferbekken ook ongedierte en insecten aantrekken.

Hierbij dient benadruk te worden dat, in toepassing van het Verdrag van Aarhus, het volstaat dat beroeper aantoont dat er gevolgen zullen zijn voor diens leefomgeving. Gelet op de geringe afstand staat het buiten elke vorm van discussie dat beroeper gevolgen zal ondervinden van de aanleg van het bufferbekken.

Dit blijkt eveneens uit het feit dat de verwerende partij in haar antwoordnota (die beroeper mocht ontvangen) dit belang zonder verweer aanvaard.”

Ze stelt verder dat de werken zullen worden aangevat op 9 maart 2020 en uiterlijk voltooid zullen zijn op 19 april 2020 (einde paasvakantie). De duurtijd van een normale schorsings(procedure) laat niet toe om de gevreesde nadelen te verhinderen.

De verzoekende partij betoogt dat zij alles heeft gedaan wat van een verzoekende partij in redelijkheid verwacht mag worden om de gevreesde nadelige gevolgen te verhinderen, zonder hierbij al te voortvarend op te treden.

2.

De verwerende partij werpt op dat de verzoekende partij niet diligent gehandeld heeft door niet eerder een gewone schorsingsprocedure op te starten, maar onmiddellijk een procedure bij uiterst dringende noodzakelijkheid. De verzoekende partij heeft op 20 oktober 2019 enkel een procedure tot nietigverklaring opgestart, zonder hieraan een schorsingsvordering te koppelen. Daarnaast had verzoekende partij ook na het ontvangen van de e-mail van 7 januari 2020 van het gemeentebestuur nog een schorsingsprocedure kunnen opstarten. In deze e-mail van de gemeente werd immers uitdrukkelijk gesteld dat in het voorjaar 2020 de werken langs de Ambroossteenweg zouden worden uitgevoerd. Het is pas wanneer verzoekende partij op 19 februari 2020 de brochure van het gemeentebestuur ontvangt, waarin gesteld wordt dat de werken op 9 maart 2020 een aanvang zullen nemen en ze tegen de paasvakantie zullen zijn afgerond, dat de verzoekende partij reageert en juridische stappen onderneemt, en dan pas een procedure bij uiterst dringende noodzakelijkheid opstart om dan te stellen dat zij “*diligent gehandeld heeft*” en dat “*de duurtijd van een schorsingprocedure niet toelaat om de door beroeper gevreesde nadelen te verhinderen*”.

De verzoekende partij toont niet aan dat de door haar ingeroepen nadelige gevolgen niet hadden kunnen worden opgevangen door het eerder instellen van een gewone schorsingsvordering. Ze blijft in gebreke te verantwoorden waarom ze niet gelijktijdig met de vordering tot vernietiging van de bestreden beslissing, of eventueel nog nadien in de maand januari 2020, een gewone vordering tot schorsing ingesteld heeft om de ingeroepen nadelige gevolgen te vermijden, zodat de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid thans dient te worden verworpen.

3.

De tussenkomen partij stelt dat aanleg van de wadi een dringend werk uitmaakt dat niet kan worden uitgesteld. Het rioleringsstelsel in de straat werd de voorbije maanden in gescheiden stelsel

aangelegd. Enkel de aansluiting van de nieuwe regenwaterafvoerleiding naar de Barebeek, via de wadi, dient nog te worden gerealiseerd. De aanzet van het nieuwe rioolstelsel vanaf de rijweg op het perceel ligt een stukje lager dan de bestaande buis op het perceel (die richting Barebeek loopt). Vandaag staat de regenwaterafvoerbuīs in de straat volgens de tussenkommende partij vol water. Dit zal bij hevige regen zorgen voor wateroverlast bij de bewoners. De regenwaterafvoerbuīs op het perceel moet dringend gerealiseerd worden om wateroverlast te vermijden. Indien de nieuw aangelegde regenwaterafvoer niet op een correcte wijze kan worden afgevoerd, wordt bij een hevige stortbui wateroverlast verwacht. In deze periode van het jaar zijn volgens de tussenkommende partij hevige stortbuīs verder niet uit te sluiten. Het nog langer uitstellen van de aanleg van de wadi kan dan ook wateroverlast in de omgeving veroorzaken, in de eerste plaats voor de verzoekende partij zelf. Deze wateroverlast kan zich als eerste uiten op het laagstgelegen punt, zijnde het aansluitpunt van de straatriolering naar de aftakkingsleiding naar de wadi. De verzoekende partij die zijn eigendom heeft naast dit aansluitpunt zal dus als eerste getroffen worden door wateroverlast op zijn perceel. Om de afvoer naar de Barebeek, die momenteel al een zeer hoge waterstand heeft en zeer gevoelig voor overstromingen is, niet nog meer te belasten, dient ook de wadi zo snel mogelijk aangelegd te worden zodat er kan gebufferd en geïnfiltreerd worden.

Als alternatief op de wadi werd onderzocht om op het perceel infiltratiebuīszen aan te leggen. Deze techniek werd evenwel niet weerhouden omdat de grondwatertafel te hoog ligt waardoor de werking van de infiltratiebuīszen onvoldoende is. Een tijdelijke maatregel waarbij een gracht kort bij de rechter perceelsgrens wordt aangelegd die deels als wadi kan fungeren, werd onderzocht. Deze gracht kan echter niet groot genoeg zijn om alle regenwater op te vangen. Bovendien is deze tijdelijke maatregel vergunningsplichtig, waardoor deze niet onmiddellijk kan worden uitgevoerd. Er zijn volgens de tussenkommende partij bijgevolg geen alternatieven voorhanden om op korte termijn, bij hevige regenbuīs, wateroverlast te vermijden.

Beoordeling door de Raad

1.

De verzoekende partij die zich op uiterst dringende noodzakelijkheid beroept, moet, op grond van artikel 40, §3 DBRC-decreet, in haar verzoekschrift, in voorkomend geval ondersteund met de nodige overtuigingsstukken, een uiteenzetting geven van de redenen die aantonen dat de schorsing uiterst dringend noodzakelijk is gelet op de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing.

Volgens artikel 40, §2, eerste lid, 1° DBRC-decreet houdt de vereiste van uiterst dringende noodzakelijkheid onder meer in dat de verzoekende partij aantoonst dat de zaak uiterst dringend noodzakelijk is zodat de behandeling ervan onverenigbaar is met de behandelingstermijn van een vordering tot schorsing, zoals bedoeld in artikel 40, §1 DBRC-decreet. Meer in het bijzonder rust op de verzoekende partij de bewijslast om met voldoende concrete, precieze en aannemelijke gegevens aan te tonen dat de afhandeling van de gewone schorsingsprocedure te laat zal komen om de verwezenlijking van de aangevoerde nadelige gevolgen, die voor haar persoonlijk voortvloeien uit de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing, te voorkomen.

Er moet bovendien een oorzakelijk verband worden aangetoond tussen de aangevoerde nadelige gevolgen en de bestreden beslissing, zodat deze kunnen worden voorkomen door een schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing.

Tot slot wordt van de verzoekende partij verwacht dat zij met de gepaste spoed en diligentie is opgetreden en de uiterst dringende noodzakelijkheid niet zelf in de hand heeft gewerkt of nadelig beïnvloed.

2.

Het aangevraagde, zo blijkt uit de beschrijving van de plaats en de aanvraag in de bestreden beslissing, beoogt het aanleggen van een bufferbekken. Het perceel van de aanvraag is niet bebouwd, is aangelegd als grasland, is 77 meter breed en 63,50 meter diep. Het is licht afhellend in de richting van de achtergelegen Barebeek. Het bufferbekken wordt centraal ingeplant, op ongeveer 36 meter achter de rooilijn. Het staat in functie van de heraanleg van de wegenis en de riolering ter plaatse, waarbij het hemelwater wordt gescheiden van het afvalwater en via aparte leidingen wordt afgevoerd naar de Barebeek. Middels het bufferbekken, met een infiltratieoppervlakte van 790 m² en een buffercapaciteit van 1.000 m³, zal het hemelwater vertraagd worden afgevoerd naar de Barebeek. Het bekken ligt tussen de 1,00 meter en 1,30 meter onder het bestaande maaiveldniveau. Bij de beschrijving van de aanvraag wordt er in de bestreden beslissing nog aangehaald dat het bekken *“oorspronkelijk (...) een strakke, rechtshoekige vorm (had), maar middels een wijzigingslus, ingediend en aanvaard door de gemeente in eerste aanleg; werd de vorm aangepast naar een meer grillige natuurlijke vorm met geleidelijk afhellende wanden. Rondom wordt een randbeplanting aangelegd.”*

Uit de gegevens van het dossier blijkt verder dat het perceel van de verzoekende partij, met woning, zich situeert aan de linkerkant van het betrokken perceel. Uit het bouwplan blijkt dat het bufferbekken dieper ingeplant wordt dan de tuinzijde van het perceel van de verzoekende partij.

Het komt niet aan de Raad toe om zich in de plaats te stellen van wat de verzoekende partij voor haar persoonlijk nadelig acht ten gevolge van de bestreden beslissing. Niettemin, en des te meer indien gekozen wordt voor de uitzonderingsprocedure bij uiterst dringende noodzakelijkheid, komt het aan een verzoekende partij toe die nadelige gevolgen voldoende aannemelijk te maken. Zeker indien de aangevoerde nadelige gevolgen op het eerste gezicht allerm minst evident zijn. Hoe het aangevraagde aanleiding kan zijn voor geurhinder en visuele hinder wordt door de verzoekende partij op geen enkele wijze toegelicht, terwijl deze beweerd nadelige gevolgen, in het licht van het voorwerp van de aanvraag en de situering ervan ten aanzien van het perceel van de verzoekende partij niet als vanzelfsprekend kunnen worden aangenomen.

In de mate dat de verzoekende partij zich beroept op ongedierte en insecten door het aangevraagde, is ze evenmin op enige wijze overtuigend dat deze beweerd nadelige gevolgen een procedure bij uiterst dringende noodzakelijkheid kunnen verantwoorden. In tegenstelling tot wat de verzoekende partij lijkt aan te nemen is het niet voldoende om te beweren dat de aanleg van een wadi voor de opvang van hemelwater mogelijks bepaalde gevolgen zou kunnen hebben. De verzoekende partij moet aantonen, minstens aannemelijk maken, in het licht van de concrete gegevens van het dossier, dat deze dermate zijn dat ze moeten voorkomen worden door het schorsen bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de bestreden beslissing. De verzoekende partij is allerm minst overtuigend indien ze zelfs nalaat om in te gaan op de in de bestreden beslissing aangewezen maatregelen ter voorkoming van overlast voor de buurtbewoners.

Nog daargelaten de vraag of de verwerende partij kan gevolgd worden dat de verzoekende partij niet diligent is geweest bij het instellen van de onderliggende procedure, volstaan de hiervoor aangegeven vaststellingen om de vordering bij uiterst dringende noodzakelijkheid te verwerpen.

5.

Er is dan ook niet voldaan aan de in artikel 40, §2, eerste lid, 1° DBRC-decreet gestelde voorwaarde dat een bestreden vergunningsbeslissing alleen geschorst kan worden bij uiterst dringende noodzakelijkheid wanneer er een uiterst dringende noodzakelijkheid wordt aangetoond. Deze vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen.

B. Ernstige middelen

Aangezien de Raad in het vorige onderdeel heeft vastgesteld dat de verzoekende partij de uiterst dringende noodzakelijkheid niet aantoont, is een onderzoek naar de ernst van de middelen niet aan de orde.

BESLISSING VAN DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. De Raad verwerpt de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid.
2. De uitspraak over de kosten wordt uitgesteld tot de beslissing over de vordering tot vernietiging.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel in openbare zitting van 3 maart 2020 door de tiende kamer.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de tiende kamer,

Chana GIELEN

Nathalie DE CLERCQ